ҳар инсони соҳибақлу соҳибимон бояд афзалтарин роҳеро дархост намояд, ки ризои Аллоҳтаъоло дар он аст.

Дар "саҳеҳ"-и Муслим ва "сунан"-и Насойи ҳадисе аз Амр ибни Ҳорис омадааст, ки онҳо гуфтаанд: "Намози субҳро аз ҳафои Расулуллоҳ (с) хондем, шунидем, ки ӯ (с) оятҳои 15, 16, 17 ва 18- ӯми ҳамин сураро хонданд".

Анчоми сураи "Таквир". Ва лиллохил хамд.

Сураи Инфитор

82-юми сураи Қуръон буда, дар Маккаи мукаррама нозил шуда, аз 19 оят иборат аст.

Имом Тирмизй аз Абдуллоҳ ибни Умар (разиялоҳу онҳумо) ин ҳадиси шарифро ривоят мекунад, ки Расулуллоҳ (с) гуфтаанд: "Ҳар касе хоҳад рӯзи қиёматро ба чашми худ мисли Маҳтоб равшан бубинад, бояд ба сураҳои "Куввират", "Инфитор" ва "Уншаққат" назар кунад".

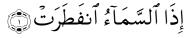
Сураи "Инфитор" мисли сураи "Таквир" дар хусуси қиёмат сухан меронад, лекин бо услубу оҳанги хоси худ.

Ба инсоне ки кибру ғурур дорад, хитоб мекунаду ўро ҳушёр месозад. Дар хусуси рост будани рўзи қиёмат ва дар бораи фариштагоне, ки инсон онҳоро намебинад, аммо онҳо барои ҳисобу китоби рўзи қиёмат ҳамаи кору рафтори ўро китобат мекунанд, сухан меравад. Дар ниҳоят аз оқибати ҳоли инсонҳои нек зикр мекунад.

بِسُمِ ٱللهِ ٱلمرحَمَنِ ٱلمرحِيمِ

Бисмиллаҳи-р-Раҳмани-р-Раҳим

Огоз мекунам ба номи Худованде ки беандоза мехрубону бенихоят борахм аст.

Иза-с-сама́ун фатарат. 1.

1. Вақто ки Осмон шикофта шавад -

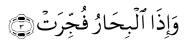
Яъне рузи киёмат бо амри илохи Осмон шикофта мешавад.

وَإِذَا ٱلْكُوَاكِبُ ٱنتَتَرَّتُ ١

Ва иза-л-кавакибун тасарат. 2.

2. ва хар вакто ки ситорагон аз хам фуру бирезанд -

Ва инчунин дар он руз ситорагон соқит шуда, бирезанду зинати Осмон дур шавад:...

Ва иза-л-биҳару фуччират. 3.

3. ва хар вақто ки дарёхо аз мавқеи худ бо шиддат равон карда шаванд -

Дар он руз ҳамаи дарёҳо, наҳрҳо ва баҳрҳои шуру ширин бо ҳам омехта ба сурати як баҳр шаванд, ки он ҳам яке аз нишонаҳои ҳиёмат аст.

Ва иза-л қубуру буъсират. 4.

4. ва хар вақто ки қабрхо зеру забар карда шаванд.

Яъне ҳамаи дафншудагон дар он рӯз аз нав зинда гардонида мешаванд. Онҳо аз ҳабрҳо берун шуда, барои ҳисобу китоб ва гирифтани подоши амалҳои худ дар маҳшар (ҷойи ҷамъшавии инсонҳо рӯзи ҳиёмат) назди Аллоҳтаъоло ҳозир карда шаванд. Дар он рӯз...

Ъалимат нафсу-м ма қаддамат ва аххарат. 5.

5. Хар нафс (инсон) бидонад, ки он чй пеш фиристода аст ва он чй боқй гузоштааст.

Акнун инсон аз тамоми амалҳои нек ё бади дар дунё содиркардааш пурра хабардор мешавад. Хоҳ ин амалҳоро пеш аз марг, зиндагиро ғанимат шуморида, чун туша ё захира барои ин рузи пурдаҳшат омода сохта, ба охират фиристода бошад, ё ҳамчу садаҳаи чория баъди сари худ боҳӣ гузошта бошад. Дар он руз муттаҳиён (Паҳрезгорон аз гуноҳ ва ичрокунандагони амри Парвардигор), албатта, аз оташи Ҷаҳаннам начотёбандаанд ва бадкорон гирифтори азобанд. Акнун...

يَتَأَيُّنَا ٱلْإِنسَنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلْكَرِيمِ ﴿

Йã айюҳа-л-инсану ма гаррака би Раббика-л-карим. 6. 6. Эй одами, чи чиз туро ба Парвардигори бузургворат магрур сохт?

Ин ояти карима барои шахсоне, ки аз фармони Худо сар мепечанду итоат намекунанд ва дар ичро намудани амру фармони \overline{y} суст \overline{u} мекунанд, хитоб аст. Яъне, эй инсони гофил! Ч \overline{u} чиз туро магрур сохт? О \overline{u} шоиста аст, ки ба Парвардигори каримат гурур кун \overline{u} , нисбат ба \overline{y} кибр варз \overline{u} ва амру фармонхояшро ичро накун \overline{u} ? Дониста бош, агар тамоми молу мулки дун \overline{u} аз они ту бошад, хам назди бузургии Аллохтаъоло хеч арзиш надорад. Нодон ва магрур машав! Аз амру фармонхои Парвардигорат сар матоб!.

Инчунин итоб аст барои инсонҳое, ки дар муқобили эҳсони Парвардигори худ исён меварзанд ва ба Раҳимии Ӯ таъоло умед баста, аз ғазаби Ӯ таъоло дар фаромушианд. Ҳол он ки мазҳаби аҳли суннат валҷамоат талаб мекунад, ки инсон доимо аз раҳмати Худо умед дошта бошад (яъне дар ҳолати раҷо бошад) ва аз ғазаби Худо дар ҳолати хавф бошад. Ин ҳар ду ҳолатро (хавф ва раҷоро) доим баробар дошта бошад. Якеро гирифта, дигареро фаромуш накунад.

Ал-лази халақака фа саввака фа ъадалак. 7.

7. Он (Худое), ки туро биофарид, пас, андоми туро рост кард, пас, туро ба эътидол овард,

Эй инсон, ту дар муқобили Парвардигоре, ки туро дар беҳтарин сурат офарид ва ҳама аъзоҳоятро солим кард, ки мешунавӣ, мебинӣ, сухан мегӯӣ, меравӣ ва инчунин соҳиби ақл сохт, кибр варзидӣ. Оё лоиқ аст, ки эҳсони Ӯро бо исён инкор кунӣ? Албатта, не! Ин аз нодонӣ ва ҷоҳилии худи туст. Ҳол он, ки

Фũ аййи сурати-м ма шаа раккабак. 8.

8. дар кадом сурате, ки хост, туро таркиб дод.

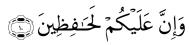
Худованди меҳрубон дар ҳар сурате ки хост, шуморо мураккаб кард. Ӯ аз барои шумо суратҳои зебо ва аҷиберо нисбати

дигар махлуқот ихтиёр намуд ва шуморо ба мисли чаҳорпоён нагардонид, ҳол он ки бар ҳама чиз қодир аст. Пас, чаро фикр намекунед? Пас, чаро ба ҷойи шукрона ношукрӣ ва ба ҷойи ибодату итоъат исён меварзед?

Калла бал туказзибуна би-д-дин. 9.

9. Не-не! Балки шумо омадани рузи чазоро дуруг мешуморед.

Эй аҳли Макка, шумо хилофи фармудаи Худованд кор пеш гирифтаед! Шумо ҳамеша ба амалҳои нодуруст даст доред! Чаро? Барои он, ки ба рӯзи қиёмат (ҳисобу китоб) бовар надоред ва онро дурӯғ мешуморед. Ин амали шумо инкори ҳақиқат аст. Ҳушёр шавед. Аз ин роҳатон баргардед! Чун боз нагардед, Худованд ба азоби сахт гирифторатон месозад, ки дигар аз он роҳи наҷот нест. Пушаймонӣ, оҳу воҳ дигар ҳеҷ суде надорад.

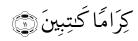

Ва инна ъалайкум лаҳафизин. 10.

10. Ва албатта, бар шумо нигахбонон гумошта шудаанд:

Хол он ки бар шумо фариштагони "ҳафаза" (нигоҳбон) таъиншуда, дар назди ҳар амали шумо ҳозиранд ва барои сабти он назорат карда, дар ҳаққи шумо вазифаи худро одилона анҷом медиҳанд.

Онҳо дар навиштани корҳои хайри шумо шитоб ва дар амалҳои бади шумо каме таъхир мекунанд, ки шояд пушаймон шуда, тавба кунед. Он фариштагони посбон назди Аллоҳтаъоло...

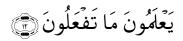

Кироман катибин. 11.

11. нависандагони гиромиқадранд,

Фариштаҳои муроқиб (нигаҳбон), ки масъули китобат кардани (навиштани) амалҳои шумоянд, назди Худованд бисёр қадру қиммати баланд доранд. Пас, барои эҳтироми ин фариштагони доимо ҳозир (кироманкотибин) назди онҳо аз корҳои ҳабеҳ худдорӣ бояд кард. Расули Худо (с) фармуда: "Кироманкотибинро ҳурмат кунед, ки онҳо як лаҳза аз шумо дурӣ наҷӯянд, магар дар ду ҳолат: Якум дар ҳолати ҷанобат ва дуввум дар 706

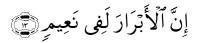
холати дохил шудан ба халочо. Пас, хар вақте ки гусл мекунад паси деворе ё пушти уштури бордоре ё ба либосе, ки шуморо сатр (панох) кунад худро панох созед". Бо тани урён дар берун, бе пушиши аврат (қисмҳои барои дидани дигарон мамнуъи бадани мард ё зан) ғусл кардан манъ аст. Аз малоик (фариштагон) ҳаё бояд кард, ки тарки шумо насозанд ва онҳо...

Яъламуна ма тафъалун. 12.

12. ки медонанд он чй шумо мекунед.

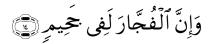
Хар сухани неку бади шуморо дар дафтарҳои аъмоли шумо сабт месозанд ва ҳар кореро, ки мекунед, хоҳ хайр бошаду хоҳ шарр, ҳамаро медонанду шоҳиданд, некро нек, бадро бад менависанд. Мувофиқи навиштаи онҳо аз шумо ҳисобот гирифта мешавад.

Инна-л-аброра лафи наъим. 13.

13. Харойина, некукорон дар неъматхои Бихишт бошанд.

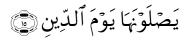
Албатта, муъминони ботақво, ки аз ғазаби Худо тарсида аз маъсият (гуноҳ) парҳез карданд, дар он рӯз чунон хурсанду фараҳманд ҳастанд, ки дараҷаи хурсандии онҳоро бо сухан баён кардан имконнопазир аст. Онҳо (яъне муттаҳиён) аз неъматҳои Биҳишт бархурдоранд. Чунон неъматҳое, ки на чашм дидаву на гӯш шунидааст. Валлоҳу аълам.

Ва инна-л-фуччара лафи Чаҳим. 14.

14. Ва харойина, бадкорон дар Дузах бошанд,

Албатта, онҳое ки аз фармудаи Парвардигор сарпечй карданд, ғарқи дарёи чурму гуноҳу маъсият шуда, ба коми шаҳват фурӯ рафтанд, рӯзи қиёмату ҳисобу чазои он рӯзро нодида гирифтанд ва бе тавбаю бе имон аз ин олам рафтанд, дар Дӯзах (чаҳим) мақом мегиранд ва онҳо:

Яславнаха явма-д-дин.15.

15. ки рузи чазо (ба Чахим) дароянд.

Ва ма хум ъанха би гоибин. 16.

16. Ва нестанд онхо аз Дузах гоибшаванда.

Албатта, шахсоне ки зикрашон дар оятҳои қаблӣ гузашт (кофирону фоҷирон), дохили Ҷаҳаннам мешаванд ва як лаҳза аз ӯ ғоиб набуда, балки азоби онро доимӣ мечашанд. Кофирон дар Дӯзах абадӣ мемонанд. Наъузу биллоҳ!

Ва мã адрока ма явму-д-дин. 17.

17. Ва чи чиз фахмонд туро «рузи чазо» чист?-

Худованд боз таъкидан дар ояти зер бо ҳабиби Худ (с) савол медиҳад.

Сумма ма адрока ма явму-д-дин. 18.

18. Боз, чи медонй, «рузи чазо» чист?

Такрор шудани оят ба хотири он аст, ки он руз бисёр сахту ҳавлнок аст. Яъне эй Муҳаммад (с) аз кучо медонй, ки чист рузи чазо? Аллоҳи меҳрубон ба ояи зер чавоби ин саволи ҳайронкунандаро осон менамояд.

Явма ла тамлику нафсу-л ли нафсин шай-а. Ва-л-амру явмаизи-л лиллах. 19.

19. Рузест, ки ҳеч касе касеро манфиат расонида натавонад. Ва дар он руз фармон аз они Худост.

Чи қадар диққат диҳем ҳам, ба таври бояду шояд чигунагии он р \bar{y} зи ҳавлнокро дар \bar{e} фта наметавонем. Ҳамин қадар бидонед, ки дар он р \bar{y} з ҳеҷ кас ба каси дигар манфиате \bar{e} \bar{e} рие расонида 708

наметавонад, гарчанде ки онхоро риштаи дўстй ва хешутаборй пайванд созад.

Зорию тавалло ва пора додан ба кор наояд. Он руз дигар шох ба тобеъонаш, волидайн (падару модар) ба фарзандонаш ва бой бар хизматгораш мисли дар дунё, хукм карда наметавонад. Дар он чо чуз шоханшохи мутлак (Аллох) дар дасти дигаре хукм ва тасарруф набошад. Дар он чо ва дар он руз факат як хукм, "Адолат" хукм меронад ва хамаро факат як Зот хал мекунад: "Молики рузи чазо"- Аллохи бузург. Хеч кас наметавонад ва кудрат надорат, ки бо У таъоло эътироз намояд.

Худовандо, чумлаи муъминонро дар он руз аз рахмату чамоли Худ ва аз дидору шафоати Пайғамбари бар ҳаҳат ҳазрати Муҳаммади Мустафо (c), бенасиб нагардон. Омин!

Поёни сураи «Инфитор». Ва лиллохил хамд.

83-юми сураи "Қуръон" буда, дар Маккаи мукаррама ё дар Мадина нозил шуда, аз 36-оят иборат аст.

Сабаби нузули ин сураро хоҳ дар Макка нозил шуда бошад, хоҳ дар Мадина, муфассирони киром чунин ривоят кардаанд.

Расули Худо (с) вақто ба Мадина омаданд, мардуми он чо расвоиро аз ҳад мегузарониданд. Ҳаққи мардумхӯрӣ дар он чо ривоч ёфта буд. Мардум дар вақти хариду фурӯш барои фиреби ҳамдигар аз тарозу ва дигар асбобҳои барои ченак муайяншуда нодуруст истифода мебурданд. Харидорро бо кам кардани вазн ё ченаки ашёи фурӯхташаванда фиреб мекарданд. Ин амали зишт Он ҳазрат (с)-ро хуш наомад ва ба андеша водор сохт. Воқеан ин сура ба Он ҳазрат (с) нозил шуд.

Бисмиллаҳи-р-Раҳ҅мани-р-Раҳ҅им Огоз мекунам ба номи Худованде ки беандоза меҳрубону бениҳоят бораҳм аст.

